

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 maja 2018 roku skierowanym przeciwko Ł. P., A. P. wniosła o zasądzenie na jej rzecz alimentów w kwocie po 1.073,50 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w maju 2018 roku z uwagi na konflikt z pozwanym, zmusiła go do wyprowadzki z domu i obecnie zamieszkuje wyłącznie z córką. Pozostaje bezrobotna, w związku z czym nie posiada środków na utrzymanie domu. Miesięczne koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą 1.073,50 i zasadnym jest, aby to pozwany ponosił te koszty.

W odpowiedzi na pozew pozwany Ł. P. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że powódka sama zdecydowała się odejść z pracy jeszcze kiedy strony były ze sobą związane, pozostaje bez pracy z własnej woli i nie chce podjąć zatrudnienia. Do czasu wyprowadzki wszystkie koszty związane z utrzymaniem rodziny i mieszkania były ponoszone przez pozwanego. Część swoich zarobków przelewał na konto żony, która miała je przeznaczyć na utrzymanie gospodarstwa domowego. Powódka również sama przelewała sobie pieniądze na swoje konto z konta oszczędnościowego. Pozwany z powodu konfliktowego i agresywnego zachowania żony został zmuszony do wyprowadzki ze wspólnego mieszkania, z którego mógł zabrać jedynie rzeczy osobiste. Obecnie wynajmuje mieszkanie, w którym musiał przeprowadzić remont, co wymaga znacznych nakładów finansowych. W tym celu musiał zaciągnąć pożyczkę w wysokości 15.000,00 zł. Żądanie powódki jest nieuzasadnione gdyż to ona zmusiła pozwanego do wyprowadzki z mieszkania i twierdzi, że nie ma on do niego żadnych praw.

Na rozprawie w dniu 26 lipca 2018 roku powódka ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 300,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. P. i pozwany Ł. P. są małżeństwem. Zawarli związek małżeński dnia 7 października 2006 roku. Zamieszkują osobno od maja 2018 roku, kiedy do powódka zmusiła pozwanego do opuszczenia wspólnego mieszkania, zarzucając mu agresywne zachowanie wobec niej, co jednak nie znalazło potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Pomiędzy stronami nie toczy, ani nie toczyło się postępowanie rozwodowe.

Powódka A. P., lat 39. Zamieszkuje wraz z małoletnią córką stron. Ukończyła studia licencjackie na kierunku pracownik administracyjny samorządu terytorialnego. Pracowała jako pracownik administracyjno-biurowy. Ukończyła również kurs agenta ubezpieczeniowego. Powódka od lutego do czerwca 2018 roku pozostawała bez pracy, jak twierdzi z powodu likwidacji zakładu pracy. W czasie gdy pozostawała bez pracy była utrzymywana przez męża, korzystała ze wspólnych oszczędności. W czerwcu 2018 podjęła pracę na okres próbny, na cały etat na stanowisku kasjera. Z tego tytułu utrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1.557,84 zł netto miesięcznie. Powódka twierdzi, że umowa nie zostanie przedłużona i od dnia 1 października 2018 roku ponownie będzie musiała zarejestrować się jako osoba bezrobotna. Opłaty za mieszkanie wynoszą 778,00 zł miesięcznie, za prąd 70,00 zł miesięcznie, za gaz 135,00 zł co dwa miesiące. Ponadto powódka spłaca raty pożyczki zaciągniętej na zakup łózka w ratach po 65,00 zł miesięcznie. Powódka użytkuje samochód, którego współwłaścicielem jest pozwany.

Pozwany Ł. P., lat 37. Pracuje jako funkcjonariusz straży pożarnej w K. Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w C.. Z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w wysokości około 4.500,00 zł netto miesięcznie. Otrzymuje również 13 pensję. Pozwany prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe. Po wyrzuceniu z domu przez powódkę musiał wynająć mieszkanie i wykonać jego remont. Na ten cel zaciągnął pożyczkę w wysokości 15.000,00 zł, którą spłaca w ratach po 1.500,00 zł miesięcznie. Pozwany pożyczył również u rodziców kwotę 300,00 zł. W starym mieszkaniu pozwany pozostawił większość swoich rzeczy. Za wynajem mieszkania wraz z opłatami za gaz i prąd płaci 1.420,00 zł miesięcznie. Pozwany regularnie łoży na rzecz małoletniej córki stron alimenty w wysokości 700,00 zł miesięcznie. Ponadto dokłada się do innych kosztów związanych z utrzymaniem córki – opłacił kolonie, zakupił dla niej meble.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: odpis aktu małżeństwa stron – k.8; decyzję i kartę rejestracyjną – k.9-10; rachunki i faktury – k.11-21, 37-75, 95-112; pisma Urzędów Pracy – k.82-83; umowa o pracę i przelew

wynagrodzenia dla powódki – k. 86-91, 113; zestawienie przychodów i rozchodów pozwanego – k.95; zaświadczenie i odpis aktu urodzenia – k.24-25; zaświadczenie o zarobkach i zaświadczenie zakładu pracy pozwanego –k.35-36; zeznania stron – k.115-116 oraz pozostałą dokumentację dołączoną do akt.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 23 k.r.o. małżonkowie mają równe prawa i obowiązki w małżeństwie. Są obowiązani do wspólnego pożycia, do wzajemnej pomocy i wierności oraz do współdziałania dla dobra rodziny, którą przez swój związek założyli. W myśl art. 27 k.r.o. oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Prawa i obowiązki wskazane w art. 27 k.r.o. składają się na stosunek prawny małżeństwa. Jedną z form współdziałania małżonków jest obowiązek dostarczania środków w celu prawidłowego funkcjonowania rodziny. Obowiązek z art. 27 k.r.o. nie ustaje w razie rozłąki małżonków lub ich separacji faktycznej.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1976 r. III CZP 49/76 małżonkowi przysługuje roszczenie do współmałżonka na podstawie art. 27 k.r.o. o zaspokojenie swych potrzeb w zakresie odpowiadającym zasadzie równej stopy życiowej małżonków. Wysokość świadczeń będzie zatem zależała od dochodów osiągniętych przez małżonka, który nie spełnia obowiązku z art. 27 k.r.o. Małżonkowie powinni żyć na takim samym poziomie.

Obowiązek alimentacyjny między małżonkami na podstawie art. 27 k.r.o. ma charakter bezwzględny i nie uchyla go zdolność małżonka do samodzielnego utrzymania się z pracy zarobkowej lub prowadzonej działalności gospodarczej. Okoliczności te mogą mieć jedynie wpływ na zakres tego obowiązku (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. I ACa 205/15).

W ocenie Sądu zasadnym jest zasądzenie na rzecz powódki A. P. od pozwanego Ł. P. alimentów, jednak nie w żądanej przez nią wysokości. Zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że sytuacja zawodowa i finansowa powódki jest niestabilna. Powódka w okresie od lutego do czerwca 2018 roku pozostawała bezrobotna. Następnie pracowała przez okres trzech miesięcy i z tego tytułu uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości 1.557,84 zł netto miesięcznie. Jednak umowa z nią nie została przedłużona i od października 2018 roku ponownie pozostaje bezrobotna. Należy również zauważyć, że pomimo iż pozwany regularnie łoży środki na utrzymanie córki, to na powódce spoczywa obowiązek codziennej opieki nad nią. Natomiast sytuacja ekonomiczna pozwanego Ł. P. jest stabilna. Posiada on stałe zatrudnienie w K. Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w C.. Uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 4.500,00 zł miesięcznie. Do tego dochodzi 13 pensja. Pozwany powinien więc w pewnym stopniu wspomagać finansowo swoją żonę. Zaznaczyć jednak należy, że pozwany został zmuszony do wyprowadzki przez powódkę i musi ponosić koszty związane z wynajęciem nowego mieszkania oraz spłacać pożyczkę zaciągniętą na remont.

Zasądzając alimenty na rzecz A. P. Sąd wziął pod uwagę, że dopóki trwa związek małżeński oboje małżonkowie mają prawo do równej stopy życiowej niezależnie od obowiązującego ich ustroju majątkowego. Porównana została również ich sytuacja majątkowa. Małżonkowie powinni żyć na porównywalnym poziomie, a sytuacja ekonomiczna pozwanego jest lepsza od sytuacji ekonomicznej powódki. Biorąc powyższe pod uwagę zasadnym jest, aby pozwany przynajmniej w pewnym stopniu łożył na utrzymanie żony, tak aby miała ona zaspokojone podstawowe potrzeby życiowe. W ocenie sądu powódka ma jednak większe możliwości zarobkowe i nie ma przeszkód, aby podjęła stałą pracę, gdyż posiada wykształcenie i doświadczenie zawodowe. Ponadto należy zauważyć, że sytuacja, w której obecnie znajduje się powódka, została spowodowana głównie przez jej zachowanie, gdyż to ona wyrzuciła męża ze wspólnego mieszkania, w związku z czym musi on ponosić koszty związane z utrzymaniem kolejnego mieszkania. Zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki wyższych alimentów spowodowałoby, że pozwany nie byłby w stanie zaspokoić swoich podstawowych

potrzeb życiowych. Zasądzone alimenty są zgodne z usprawiedliwionymi potrzebami powódki, a spełnienie obowiązku alimentacyjnego przez pozwanego nie zakłóci jego podstawowych potrzeb.

Sąd odstąpił od obciążania pozwanego i powódki kosztami postępowania w sprawie na podstawie art. 102 k.p.c.

Rygor natychmiastowej wykonalności wydano w oparciu o art. 333 § 1 k.p.c.